

Phẩm 49: NHÂN DUYÊN XÁ-LỢI-PHẤT VÀ MỤC-KIÊN-LIÊN (Phần 1)

Vào một thuở nọ, vùng Ma-ha-đà cách thành Vương xá chẳng xa, có một thôn nhỏ tên là Na-la-đà. Trong thôn này có một đại Bà-la-môn cự phú tên là Đàn-nương-da-na (*nhà Tùy dịch là Cát Chí*). [Lại có thuyết khác nói: Bà-la-môn này tên là Đàn-na-đạt-đa (*nhà Tùy dịch là Tài Dự*)].

Bà-la-môn này là một đại cự phú, có nhiều cửa cải, nhà cửa giống như cung điện Tỳ-sa-môn ở phương Bắc. Bà-la-môn này có tám người con trai. Người con thứ nhất tên là Ưu-bà-đê-sa, người con thứ hai tên là Đại Tất, người con thứ ba tên là Thuần Đà, người con thứ tư tên là Khương-xoa-hiệt-lợi-bạt-đa, người con thứ năm tên là Xiển-đà, người con thứ sáu tên là Diêm-phù-ha-ca, người con thứ bảy tên là Kiều-trần-ni, người con thứ tám tên là Tô-đạt-ly-xá-na, đó là tên tám người con trai.

Bà-la-môn lại có một người con gái tên là Tô-thi-di-ca. Nàng này xuất gia tu học trong pháp của ngoại đạo Ba-ly-bà-xa.

Các vị Sư Ma-ha Tăng-kỳ lại nói: Bà-la-môn này có bảy người con trai: Người con thứ nhất tên là Đạt-ma, người con thứ hai tên là Tô-đạt-ma, người con thứ ba tên là Ưu-ba-đạt-ma, người con thứ tư tên là Đê-sa, người con thứ năm tên là Ưu-ba-đê-sa, người con thứ sáu tên là Hiệt-ly-đạt-na, người con thứ bảy tên là Ưu-ba-ba-ly-bạt-đa. Đây là tên của bảy người con.

Trong số các anh em, có đồng tử Ưu-ba-đê-sa là người giỏi nhất vì đồng tử khéo hay tụng tập và dạy lại các người khác. Đối với bốn bộ Vệ-đà, không nghĩa lý nào là không thông hiểu, tụng tập thành tựu, khéo hay giải thích. Ngoài ra, các luận khác như Ni-kiền-đà, Kê-thơ-bà..., cho đến các danh tự, người này đều giải thích rõ ràng, biết việc quá khứ, có tài phân biệt, đối với ngũ minh am tường không chướng ngại, Thọ ký biệt luận ghi nhớ trong tâm, có tài thành tựu sáu mươi bốn pháp một cách đầy đủ, hiểu rõ các tướng bậc Đại tướng phu. Đồng tử bản tánh nhu hòa, hiền từ, chất trực, thường có lòng từ bi, ngao ngán thế sự, luôn hối hận tội lỗi đã làm. Vì trong quá khứ đồng tử đã gặp được chư Phật, trồng nhiều căn lành, thành tựu các pháp, khéo hay huân tập, thường thích siêng năng, đối việc ăn uống thì biết đủ, xa lìa phiền não, hướng đến Niết-bàn, thuận lý không ngao ngại, không thích các cõi, thành tựu các hạnh, phiền não kết phược tiêu tan, đến được địa vị thành thực, chỉ còn một đời, thông minh tài giỏi, suy nghĩ chín chắn, hiểu rõ mọi việc. Đối với công việc kinh doanh, cha mẹ đều hỏi đồng tử rồi mới thực hiện.

Bấy giờ cách thành Vương xá chẳng bao xa cũng có một làng tên là Câu-ly-ca, trong thôn này có một cư sĩ dòng đại Bà-la-môn. Trong thôn, cư sĩ là hàng cự phú, giàu có cửa cải..., nhà cửa giống như cung điện Thiên vương Tỳ-sa-môn không khác. Bà-la-môn này sinh một con trai tên Câu-ly-đa, dung nhan tuấn tú, mọi người đều thích nhìn ngắm, thông suốt tất cả kinh luận, lại có thể dạy lại người khác..., hiểu rõ các tướng bậc Đại tướng phu...

Thuở ấy đồng tử Ưu-ba-đê-sa kết giao thân hữu với đồng tử Câu-ly-đa, hai người yêu mến lẫn nhau, luôn luôn hoan hỷ, nhan sắc tươi vui hòa nhã. Nếu phải xa nhau trong giây lát thì hết sức nhớ nhung, vì hai người này trong ngàn đời về trước đã thân ái với nhau.

Có kệ:

Nhân quả đời trước quyện với nhau

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Hai người với nhau tâm thân mật
Do vì tâm ái là như vậy
Giống như hoa sen mọc trong nước.
Ưu-ba-đê-sa, Câu-ly-đa
Hai người với nhau rất ái kính
Giả sử xa nhau trong giây lát
Trong lòng áo não tự buồn phiền.*

